

Katowice, 20 lutego 2025 r.
Nr sprawy: OE-WS-PZ.7222.153.2024
Nr pisma: OE-WS-PZ.KW-00325/25
(za dowodem doręczenia)

Decyzja nr

687/OE/2025

Organ wydający:

Marszałek Województwa Śląskiego

w sprawie

wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego

na podstawie

art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks Postępowania Administracyjnego* (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, 183 ust. 1, 184 ust. 1, art. 192, art. 211, art. 214 ust. 5, art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.)

orzekam:

zmienić pozwolenie zintegrowane, udzielone w formie tekstu jednolitego decyzją Marszałka Województwa Śląskiego z 28 marca 2024 r. nr 1231/OE/2024 (ze zm.) dla instalacji do produkcji koksu, zlokalizowanej w Koksowni Jadwiga w Zabrze, przy ul. Zamkowej 9, eksploatowanej przez JSW KOKS S.A. z siedzibą w Zabrze, przy ul. Pawliczka 1 (NIP: 6292256576), w następujący sposób:

- I. W części I decyzji: „**Rodzaj instalacji i warunki eksploatacyjne**”, punkt 2. „**Rodzaj i parametry instalacji**”, podpunkt 2.4.1. „**Instalacja kondensacji**” otrzymuje brzmienie:

„2.4.1. Instalacja kondensacji.

Instalacja kondensacji składa się z dwóch podstawowych części:

1. Instalacji odwadniania smoły – jej zadaniem jest odbiór kondensatów wodno-smołowych, ich rozdział i przetłaczanie: odwodnionej smoły do zbiorników magazynowych, wody amoniakalnej na piecownię, a nadmiar tej wody na zbiorniki wody amoniakalnej i do biochemicznego oczyszczania,
2. Instalacji wstępnego chłodzenia i przetłaczania gazu – jej zadaniem jest odbiór gazu surowego z piecowni i schłodzenie na chłodnicach wstępnych, a następnie przetłoczenie go przez aparaty amoniakalni, chłodnice końcowe, płuczki benzolowe, zbiornik wyrównawczy gazu i po oczyszczeniu do odbiorców.

W skład instalacji wchodzi również pochodnia gazu, o wysokości 25 m.

Podstawowe elementy instalacji, w rozbiu na procesy:

a) Proces odwadniania smoły:

- odstojnik zmechanizowany kondensatu wodno-smołowego, typu „Korab”,
- rozdzielacze smoły,
- pompy i orurowanie,
- zbiorniki, w tym zbiorniki magazynowe smoły V-300 i V-400.

b) proces chłodzenia wstępnego gazu i przetłaczania gazu:

- chłodnice wstępne gazu - 4 szt.
- ssawy gazu - 3 szt.
- skrzynia rozdziału kondensatów wodno-smołowych,
- zamknięcia hydrauliczne ssaw gazowych - 6 szt.
- podgrzewacze gazu,
- sytniki siarczanu amonu,
- łapacze kropel,
- chłodnice końcowe,
- płuczki benzolowe,
- zbiornik gazu,
- odcieki - zamknięcia hydrauliczne gazociągów,
- pochodnia gazu.

Kluczowe parametry techniczne instalacji:

a) Wydajność:

- smoła surowa - 17120 Mg/rok,
- woda amoniakalna w cyrkulacji (zamknięty obieg odbieralnikowy) – 2,2 mln m³/rok,
- gaz koksowniczy - 122,503 mln Nm³/rok.

b) Praca ciągła – 365 dni w roku.

c) Emisje do powietrza:

- niezorganizowana emisja gazowa w trakcie normalnej eksploatacji instalacji i magazynu smoły oraz ze spalania gazu koksowniczego w pochodni ze względów bezpieczeństwa w wyniku planowanych remontów lub braku odbioru gazu przez odbiorcę zewnętrznego.”

II. Pozostałe zapisy decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

I. Uzasadnienie faktyczne

Decyzją z 28 marca 2024 r. nr 1231/OE/2024, Marszałek Województwa Śląskiego udzielił, w formie tekstu jednolitego, pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji koksu, zlokalizowanej w Koksowni Jadwiga w Zabrze, przy ul. Zamkowej 9, eksploatowanej przez JSW KOKS S.A. z siedzibą w Zabrze, przy ul. Pawliczka 1. Decyzja ta została następnie zmieniona decyzją tego samego organu z 18 listopada 2024 r. nr 4071/OE/2024.

Podaniem z 12 grudnia 2024 r. JSW KOKS S.A. (zwana dalej Stroną), wniosła o zmianę ww. pozwolenia zintegrowanego. W uzasadnienie podała, że konieczność aktualizacji zapisów decyzji wynika z chęci doprecyzowania w zapisach pozwolenia zintegrowanego powodu spalania niewykorzystanego gazu koksowniczego w pochodni.

Strona w załączeniu do wniosku przedłożyła wymagane informacje i materiały, w tym zaświadczenia o niekaralności wszystkich osób uprawnionych do reprezentowania spółki zgodnie z KRS, w myśl art. 184 ust. 4 pkt. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 54; dalej: ustawa POŚ).

Instalacja będąca przedmiotem wniosku kwalifikuje się do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, zgodnie z punktem 1 podpunkt 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. z 2014 r., poz.1169), a także do § 2 ust.1 pkt 16 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 poz. 1839 z późn. zm.).

Po dokonaniu wstępnej analizy podania organ stwierdził, że:

- 1) jest właściwy do jego rozpoznania, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy POŚ;
- 2) wniosek spełnia wymogi formalne, określone w art. 208 ustawy POŚ;
- 3) wnioskowana zmiana nie stanowi istotnej zmiany instalacji, rozumianej jako zmiana sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowa, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy POŚ.

Mając powyższe na względzie, organ przystąpił do rozpatrzenia wniosku.

II. Przebieg postępowania administracyjnego.

Zgodnie z zapisem art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), dane dotyczące wniosku o udzielenie pozwolenia zintegrowanego zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych.

Zgodnie z obowiązkiem, wynikającym z art. 209 ustawy POŚ, zapis wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego w wersji elektronicznej, został przesłany ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

W toku postępowania organ ustalił, że pozwolenie zintegrowane, którego zmiana jest przedmiotem wniosku Strony, obejmuje warunki poboru wód ze środowiska, tj. z rzeki Bytomki. Wobec tego, na zasadzie art. 185 ust. 1a ustawy POŚ w zw. z art. 212 ust. 1 pkt 1 ustawy z 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1087 z późn. zm.), stroną niniejszego postępowania jest również Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie – Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach.

Pismem z 6 lutego 2025 r. organ, zgodnie z art. 10 § 1 KPA, zawiadomił Strony postępowania, że przed wydaniem decyzji mają prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie siedmiu dni, licząc od dnia jego doręczenia. Strony nie wniosły uwag.

III. Uzasadnienie prawne

Zgodnie z art. 180 ustawy POŚ, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, wytwarzanie odpadów jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane.

Powyższy przepis ustanawia generalną zasadę, zgodnie z którą prowadzenie pewnego rodzaju działalności, powodującej określone skutki dla środowiska, wymaga uzyskania zgody organu administracji. Jak wskazuje NSA, *„Obowiązek uzyskania pozwolenia jest konsekwencją przede wszystkim tego, że środowisko jest istotnym elementem procesów gospodarczych, w kontekście użytkowania jego zasobów oraz powodowania emisji, która może przekształcić się w zanieczyszczenie”* (wyrok NSA z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 1224/18). Działalność, o której stanowi ww. przepis to eksploatacja instalacji, natomiast skutki –

to emisja do środowiska substancji, które je zanieczyszczają. Nie każda jednak tego rodzaju działalność wymaga uzyskania pozwolenia. Zgoda organu jest bowiem konieczna wyłącznie wtedy, gdy ustawodawca, w sposób wyraźny, nałoży obowiązek jej otrzymania.

Pozwolenia, o których stanowi art. 180 ustawy POŚ są nazywane w doktrynie pozwoleniami emisyjnymi. Katalog tych pozwoleń został określony w art. 181 ust. 1 ustawy POŚ. Jednym z nich jest pozwolenie zintegrowane (art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy POŚ).

Ideą pozwolenia zintegrowanego jest kompleksowe zarządzanie emisjami do środowiska. Ujmuje ono bowiem swoją treścią całość oddziaływań na środowisko i zastępuje wszelkie pozwolenia sektorowe i ewentualne inne decyzje o charakterze reglamentacyjnym, związane z ochroną środowiska, a wymagane w związku z eksploatacją określonych instalacji (tak: *Prawo Ochrony Środowiska. Komentarz, pod red. nauk. M. Górskiego*, wyd. C.H. Beck, Legalis).

W myśl art. 201 ust. 1 ustawy POŚ, pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Zgodnie natomiast z art. 201 ust. 2 ustawy POŚ, minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Jak wynika z powołanych przepisów, uzyskanie pozwolenia zintegrowanego jest konieczne wyłącznie w przypadku prowadzenia ściśle określonych instalacji, tj. tylko takich, które zostały enumeratywnie wskazane w ww. rozporządzeniu wykonawczym. Aktualnie katalog takich instalacji określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). Innymi słowy, jeżeli dany podmiot zamierza eksploatować instalację, która wpisuje się w katalog, określony w rozporządzeniu, ma obowiązek uzyskać pozwolenie zintegrowane (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt II SA/OI 443/19). Co ważne, pozwolenie zintegrowane, mimo że – w istocie rzeczy – zastępuje tzw. pozwolenia sektorowe (por. art. 182 i art. 211 ust. 1 ustawy POŚ), to nie może być przez nie zastępowane (analogicznie: wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 września 2010 r., sygn. akt II SA/Lu 205/10).

Pozwolenie zintegrowane wydaje, w drodze decyzji, na wniosek prowadzącego instalację, organ ochrony środowiska (art. 183 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 1 ustawy POŚ).

System organów ochrony środowiska został określony w art. 376 i nast. ustawy POŚ. Jak wynika z art. 376 pkt 2b ustawy POŚ, jednym z organów ochrony środowiska jest marszałek województwa. Jego kompetencje określa art. 378 ust. 2a ustawy POŚ. Zgodnie z tym przepisem, marszałek województwa jest właściwy w sprawach:

- 1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1;
- 3) pozwolenia na wytwarzanie odpadów i pozwolenia zintegrowanego dla instalacji komunalnych, o których mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 4) o których mowa w art. 237 i art. 362 ust. 1–3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że marszałek województwa jest właściwy do udzielania tylko niektórych pozwoleń zintegrowanych. Instalacja będąca przedmiotem takiego pozwolenia musi stanowić bowiem albo przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo być instalacją komunalną, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Katalog przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839).

Treść pozwolenia zintegrowanego wyznacza zasadniczo art. 211 ust. 1 ustawy POŚ, wskazując, że pozwolenie zintegrowane spełnia wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4 (tj. pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów), pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Dodatkowe elementy pozwolenia zintegrowanego zostały określone w art. 211 ust. 3-9 ustawy POŚ, a także w art. 202 ust. 1-6 ustawy POŚ.

Pozwolenia zintegrowane wydawane są, co do zasady, na czas nieoznaczony (art. 188 ust. 1 ustawy POŚ). Trzeba jednak zauważyć, że dotyczą one instalacji, które są cały czas eksploatowane oraz zmieniają się w czasie. Stąd też ustawodawca przewidział możliwość zmiany pozwoleń zintegrowanych, odstępując tym samym od ogólnej zasady trwałości decyzji administracyjnych, określonej w art. 16 KPA. Podstawą dokonania zmiany pozwolenia zintegrowanego są zasadniczo przepisy art. 192 ustawy POŚ w zw. z art. 163 KPA (analogicznie: wyrok NSA z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt: II OSK 821/18). Pierwszy z tych przepisów stanowi, że przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków. Zgodnie natomiast z art. 163 KPA, organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne.

Oprócz tego należy zwrócić uwagę na art. 214 ust. 4 i ust. 5 ustawy POŚ, zgodnie z którymi:

- wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208, mające związek z planowanymi zmianami;
- decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.

Przepisy te, korespondując z powołanymi wyżej art. 192 ustawy POŚ oraz art. 163 KPA, precyzyjnie określają, zarówno zakres wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, jak i treść decyzji o zmianie takiego pozwolenia.

Biorąc zatem pod uwagę:

- rodzaj instalacji, będącej przedmiotem wniosku;
- zakres przedmiotowy wniosku;

organ stwierdza, że przedmiotowy wniosek należy rozpoznać w oparciu o wyżej wskazane przepisy.

IV. Uzasadnienie szczegółowe:

Przedmiotowa zmiana pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji koksu, zlokalizowanej w Koksowni Jadwiga w Zabrze dotyczy aktualizacji części I. „Rodzaj instalacji i warunki eksploatacyjne”, punkt 2. „Rodzaj i parametry instalacji”, podpunkt 2.4. „Węglopochodne”, podpunkt 2.4.1. „Instalacja kondensacji”, akapitu „Kluczowe parametry techniczne instalacji:”, podpunkt c). emisje do powietrza, tiret: „niezorganizowana emisja gazowa” w decyzji udzielonej w formie tekstu jednolitego, Marszałka Województwa Śląskiego z 28 marca 2024 r. nr 1231/OE/2024 (ze zm.). W dotychczasowym brzmieniu, niezorganizowana emisja gazowa pochodziła z normalnej eksploatacji instalacji, magazynu smoły oraz ze spalania gazu

koksowniczego w pochodni, w wyniku planowanych remontów, lub braku odbioru gazu przez odbiorcę zewnętrznego.

Prowadzący instalację wnioskuje o uwzględnienie w akapicie „Kluczowe parametry techniczne instalacji:”, podpunkt c). emisje do powietrza, tiret: „niezorganizowana emisja gazowa” możliwości spalania gazu koksowniczego w pochodni, także ze względów bezpieczeństwa oraz, tak jak do tej pory, w wyniku planowanych remontów, lub braku odbioru gazu przez odbiorcę zewnętrznego.

Wnioskowana zmiana jest zgodna z zapisami BAT 4, zawartymi w Decyzji Wykonawczej Komisji UE z dnia 28 lutego 2012 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT), zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do produkcji żelaza i stali (2012/135/UE), który wprowadza wymóg wykorzystania odsiarczonych i odpylonych nadwyżek gazu koksowniczego w kotłach lub w instalacjach do skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej do produkcji pary, energii elektrycznej lub ciepła, w wyniku wykorzystania nadwyżek ciepła odpadowego w wewnętrznych i zewnętrznych sieciach ciepłowniczych, jeśli istnieje zapotrzebowanie ze strony podmiotów zewnętrznych.

Możliwość zastosowania tego wymogu może być jednak ograniczona, z uwagi na brak wpływu operatora na współpracę i zgodę podmiotów zewnętrznych na odbiór i zagospodarowanie wytworzonych nadwyżek gazu koksowniczego w instalacji do produkcji koksu, dlatego też wymogi BAT 4 mogą nie mieścić się w zakresie pozwolenia zintegrowanego. Ponadto, dokument referencyjny, dotyczący najlepszych dostępnych technik (BAT), w zakresie produkcji żelaza i stali, wydany przez Komisję Europejską w 2013 r. na potrzeby realizacji Dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, dopuszcza spalanie w pochodniach nadmiarowego gazu koksowniczego, którego produkcja jest wyższa, niż zapotrzebowanie podmiotów zewnętrznych, z uwagi na względy bezpieczeństwa.

Analiza zarówno treści wniosku, jak i wymogów Decyzji Wykonawczej Komisji UE z dnia 28 lutego 2012 r. ustanawiającej konkluzje w odniesieniu do produkcji żelaza i stali oraz zapisów dokumentu referencyjnego dotyczącego najlepszych dostępnych technik (BAT), w zakresie produkcji żelaza i stali wykazała, że wnioskowana zmiana, objęta przedmiotowym wnioskiem jest wyłącznie kwestią formalną, nie wynika ze zmian w pracy instalacji, objętej pozwoleniem i nie wpływa na skalę prowadzonej działalności w instalacji.

Wnioskowana zmiana nie spowoduje również znaczącego zwiększenia negatywnego oddziaływania analizowanej instalacji na środowisko.

W związku z powyższym, przedmiotowa zmiana pozwolenia zintegrowanego jest prawnie i merytorycznie uzasadniona.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym organ zważył, co następuje.

W stanie faktycznym sprawy, biorąc pod uwagę przepisy prawa materialnego, zaistniała konieczność zmiany pozwolenia zintegrowanego. Strona przedłożyła

podanie w tym zakresie, które spełnia wymogi formalne. Po zbadaniu podania organ stwierdził, że instalacja, będąca przedmiotem wniosku spełnia wymagania przepisów, dotyczących ochrony środowiska, a w szczególności spełnia wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Śląskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z 127a KPA, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Podpisano: Z upoważnienia Marszałka Województwa Śląskiego;

Grzegorz Januszek – p.o. Zastępcy Dyrektora

Departament Ochrony Środowiska, Ekologii i Opłat Środowiskowych (OE)